

Na podlagi tretjega odstavka 17. člena in petega odstavka 20. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04 in 20/06) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o odlaganju odpadkov na odlagališčih

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen)

(1) Ta uredba v skladu z Direktivo Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL L št. 182 z dne 16. 7. 1999, str. 1) in Odločbo Sveta 2003/33/ES z dne 19. decembra 2002 o določitvi meril in postopkov za sprejemanje odpadkov na odlagališčih na podlagi člena 16 in Priloge II k Direktivi 1999/31/ES (UL L št. 11 z dne 16. 1. 2003, str. 27) določa mejne vrednosti emisij snovi v okolje zaradi odlaganja odpadkov, obvezna ravnanja in druge pogoje za odlaganje ter pogoje in ukrepe v zvezi z načrtovanjem, gradnjo, obratovanjem in zapiranjem odlagališč ter ravnanja po njihovem zaprtju z namenom, da se v celotnem obdobju trajanja odlagališča zmanjšajo učinki škodljivih vplivov na okolje, zlasti zaradi vplivov onesnaževanja z emisijami snovi v površinske vode, podzemne vode, tla in zrak, in v zvezi z globalnim onesnaženjem okolja zmanjšajo emisije toplogrednih plinov in preprečijo tveganja za zdravje ljudi.

(2) Ta uredba določa tudi obvezna ravnanja in druge pogoje za sprejemanje odpadkov v podzemna skladišča.

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. odpadke je vsaka snov ali predmet, razvrščen v eno od skupin odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki;
2. komunalni odpadki so odpadki iz gospodinjstev in drugi odpadki, ki imajo podoben nastanek in sestavo kakor gospodinjški odpadki;
3. nevarni odpadke je odpadke, ki se razvrščata med nevarne odpadke na podlagi meril za razvrščanje po seznamu skupin in ugotavljanja lastnosti nevarnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki;
4. nenevarni odpadke je vsak odpadke, ki ni uvrščen med nevarne odpadke;
5. inertni odpadke je odpadke, ki se fizikalno, kemično ali biološko bistveno ne spreminja, ne razpade, ne zgori ali drugače kemijsko ali fizikalno ne reagira, ni biološko razgradljiv in ne vpliva škodljivo na druge snovi ob stiku z njimi na način, ki povečuje obremenitev okolja ali je zdravju škodljiv. Vsebnost parametrov onesnaženosti v izlužku inertnega odpadka in ekotoksičnost izcedne vode, izražena kot nevarna lastnost H 14 iz predpisa, ki ureja ravnanje z odpadki, ne ogrožata kakovosti površinske ali podzemne vode;
6. gradbeni odpadki so odpadki, ki nastanejo pri gradbenih delih zaradi gradnje, rekonstrukcije, adaptacije, obnove ali odstranitve objekta, in so razvrščeni v skupino odpadkov s klasifikacijsko številko 17 iz klasifikacijskega seznama odpadkov, določenega v predpisu, ki ureja ravnanje z odpadki (v nadaljnjem besedilu: klasifikacijski seznam odpadkov);
7. istovrstni odpadki so odpadki, ki nastajajo v enakih ali podobnih procesih brez bistvenih razlik glede načina nastajanja in njihove sestave, tako, da se fizikalne, kemične ali biokemične lastnosti odpadkov, pomembne za njihovo odstranjevanje, med seboj bistveno ne razlikujejo, in so razvrščeni v isto skupino v klasifikacijskem seznamu odpadkov;
8. tekoči odpadki so katerikoli odpadki v tekočem agregatnem stanju, vključno z odpadnimi vodami, razen blata ali mulja;
9. podzemno skladišče odpadkov (v nadaljnjem besedilu: podzemno skladišče) je skladišče za trajno skladiščenje odpadkov pod zemljo v globoki geološki jami (npr. solni rudnik ali rudnik kalijevega klorida);
10. odlagališče odpadkov (v nadaljnjem besedilu: odlagališče) je naprava ali več naprav za odlaganje odpadkov na površino tal ali pod njo.

Za odlagališče se šteje tudi:

- naprava ali del naprave, kjer povzročitelj odpadkov skladišči svoje odpadke na kraju njihovega nastanka več kakor tri leta pred oddajo v nadaljnjo predelavo po postopkih predelave v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, in
- stalna naprava ali del naprave, kjer se odpadki skladiščijo več kakor eno leto pred oddajo v nadaljnjo ravnanje po postopkih odstranjevanja v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki.

Za odlagališče se ne šteje:

- naprava ali del naprave, kjer se odpadki raztovarjajo z namenom omogočanja njihove priprave za nadaljnji prevoz v predelavo ali odstranjevanje, ali
- skladišče odpadkov, kjer se odpadki začasno skladiščijo največ tri leta pred oddajo v nadaljnjo ravnanje po postopkih predelave ali največ eno leto pred oddajo v nadaljnje ravnanje po postopkih odstranjevanja v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki;

11. območje odlagališča je območje, ki je določeno s prostorskim aktom, kjer je dovoljena gradnja telesa odlagališča in drugih objektov in naprav, potrebnih za obratovanje odlagališča;

12. mejne vrednosti emisij snovi v okolje zaradi odlaganja odpadkov so mejne vrednosti parametrov onesnaženosti odpadkov in parametrov izlužka odpadkov;

13. obdelava odpadkov je vsak fizikalni, kemični ali biološki postopek v okviru postopkov predelave oziroma odstranjevanja odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, vključno s sortiranjem odpadkov, s katerim se spremenijo lastnosti odpadkov z namenom zmanjšanja prostornine ali teže odpadkov pred njihovim odlaganjem, z namenom zmanjšanja biološko razgradljivih snovi v odpadkih, z namenom zmanjšanja nevarnih lastnosti, lažjega ravnanja z njimi ali povečanja možnosti za njihovo predelavo. Izločevanje ločenih frakcij z ločenim zbiranjem komunalnih odpadkov in sežiganje ali sosežiganje odpadkov ne štejeta za obdelavo odpadkov;

14. mehansko-biološka obdelava odpadkov je obdelava odpadkov pred njihovim odlaganjem na odlagališču s kombinacijo mehanskih in bioloških postopkov obdelave. Namen mehanskih postopkov ravnanja z odpadki je izločiti posebne snovi iz odpadkov, ki so neprimerne za nadaljnjo biološko obdelavo, ter izboljšanje biološke razgradljivosti preostalih odpadkov s povečanjem njihove primernosti za biološko razgradnjo in homogenosti. Namen bioloških postopkov ravnanja z odpadki je razgraditi organske snovi v odpadkih z aerobnimi in anaerobnimi metodami z naknadno aerobno obdelavo. Mehansko-biološka obdelava odpadkov povzroči znatno zmanjšanje biološko razgradljivih snovi v odpadkih, prostornine odpadkov, vsebnost vode v njih, zmožnost nastajanja odlagališčnih plinov ter bistveno izboljša lastnosti izlužka in stabilnost odloženih odpadkov;

15. izcedne vode so vse tekočine, ki se izcejajo iz odloženih odpadkov ali pronicajo skozi telo odlagališča in se odvajajo ali zadržujejo znotraj telesa odlagališča;

16. odlagališčni plin je katerikoli plin, ki izhaja iz odloženih odpadkov;

17. izlužek je raztopina, pridobljena z laboratorijskim testom izluževanja odpadka;

18. upravljavec odlagališča je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je odgovorna za odlagališče in ga v skladu s predpisi upravlja v času njegovega obratovanja ali po njegovem zaprtju;

19. biološko razgradljive sestavine odpadkov so ostanki hrane, kuhinjski odpadki, odpadki iz vrtov ali parkov, papir, karton ali druge sestavine odpadkov, ki se razgradijo, če so

izpostavljeni anaerobnim ali aerobnim procesom razgrajevanja;

20. imetnik odpadkov je povzročitelj odpadkov ali pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik oziroma fizična oseba, ki ima odpadke v posesti;
21. vlagatelj je oseba, ki vloži zahtevo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča pod pogoji iz te uredbe;
22. odmaknjeno območje je poselitveno območje, kjer stalno prebiva manj kakor 500 prebivalcev in gostota prebivalstva ne presega 5 prebivalcev na km² površine, in je več kakor 50 km oddaljeno od najbližjega naselja z več kakor 250 prebivalci na km² površine, ali ima do takih naselij večji del leta otežen dostop po cesti zaradi težkih meteoroloških razmer;
23. pošiljka odpadkov je količina istovrstnih odpadkov, ki jih upravljavec odlagališča prevzame v enem dnevu v okviru ene spremne dokumentacije o prevzetih odpadkih;
24. reprezentativni vzorec odpadkov je vzorec, vzet iz celotne količine odpadkov, ki ima enake lastnosti kakor povprečna sestava odpadkov, ki so predmet kemične analize;
25. obstoječe odlagališče je odlagališče, ki ga je na podlagi prijave upravljavca odlagališča v skladu z določbami Pravilnika o odlaganju odpadkov (Uradni list RS, št. 5/00, 41/04 – ZVO-1 in 43/04; v nadaljnjem besedilu: Pravilnik) ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), razvrstilo med:
 - odlagališče za nevarne odpadke,
 - odlagališče za nenevarne odpadke, ali
 - odlagališče za inertne odpadke;
26. rekonstrukcija obstoječega odlagališča so gradbeni in drugi posegi na obstoječem odlagališču v skladu s predpisom, ki ureja graditev objektov, če se pri rekonstruiranju ne povečuje zmogljivost odlagališča ali spreminja vrsta odlagališča iz 4. člena te uredbe;
27. telo odlagališča obsega celoto vseh odloženih odpadkov in sistem tesnjenja odlagališčnega dna, pokritje površin odlagališča, sistema za odvajanje izcedne vode in padavinske vode s površin odlagališča, sistem odplinjevanja odlagališča in druge tehnične objekte ter obrobne in oporne nasipe in druge tehnične konstrukcije za zagotavljanje stabilnosti telesa odlagališča;
28. tesnjenje odlagališča je tehnični sistem objektov in ukrepov za preprečevanje emisije snovi v tla, ki ga sestavljajo tesnjenje površine odlagališčnega telesa, tesnjenje odlagališčnega dna in sistem odvajanja izcednih in odpadnih vod.
 - a) Kombinirano tesnjenje odlagališča je tesnjenje, sestavljeno iz različnih tesnilnih materialov z medsebojno dopolnjujočimi lastnostmi.
 - b) Mineralno tesnjenje je umetno narejeno tesnjenje, ki ga sestavljajo eno ali večplastno zgoščeni sloji iz mineralnih zemljin in potrebnih dodatkov;
29. odlagališčno dno je poravnana površina podlage, na kateri so zgrajeni objekti odlagališča;
30. odplinjevalni sistemi so odplinjevalni kamini, rezervoarji in napeljave ter regulacijski objekti in drugi tehnični objekti za zajemanje in nadzorovano ravnanje z odlagališčnim plinom oziroma njegovo neposredno sežiganje;
31. aktivno odplinjanje je izsesavanje odlagališčnega plina z umetno proizvedenim podtlakom;
32. membranski filter je vodoprepustna in filtrirno stabilna plast, skozi katero se izcedna voda očisti in obdela;
33. vodoprepustnost je lastnost materiala, ki opisuje pretakanje tekočine skozi porozni medij pri določenem hidravličnem gradientu, ki tekočino poganja, in se izračuna kot koeficient hidravlične prevodnosti k , izražen v m/s.

3. člen

(uporaba uredbe)

- (1) Določbe te uredbe se uporabljajo za obratovanje vsakega odlagališča ne glede na vrsto odpadka, ki se odlaga.
- (2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se določbe te uredbe ne uporabljajo za:
 1. vnašanje blata čistilnih naprav ali greznic in mulja iz rečnih strug ali jezer in podobnih gnojil v tla ali na njih z namenom gnojenja ali izboljševanja kakovosti tal, če se vnašajo kot gnojilo v skladu s predpisom, ki ureja vnos nevarnih snovi in rastlinskih hranil v ali na tla;
 2. uporabo inertnih odpadkov kot polnilo pri vzpostavitvi novega ali nadomestitvi prejšnjega stanja okolja ali pri zagotavljanju stabilnosti telesa odlagališča, sanitarnih ukrepov in drugih posegov pri rekonstrukciji odlagališč ali pri gradnji, če se vnašajo v skladu s predpisom, ki ureja obremenjevanje tal z vnašanjem odpadkov;
 3. odlaganje mulja na obali vodotoka, če je bil odvzet iz njegovega vodnega zemljišča in ima lastnosti odpadka, ki se po tej uredbi lahko odlaga na odlagališče za nenevarne odpadke, pri čemer se upoštevajo le anorganski parametri onesnaženosti in izlužka;
 4. odlaganje materialov, ki nastajajo pri talnem izkopu pri gradbenih delih, če se vnašajo v skladu s predpisom, ki ureja obremenjevanje tal z vnašanjem odpadkov;
 5. odlaganje neonesnažene jalovine ali inertnih odpadkov, ki nastajajo pri raziskovanju, izkoriščanju, obogatitvi in predelavi ter skladiščenju mineralnih surovin ali pri delih v površinskih kopih, če se vnašajo v skladu s predpisi, ki urejajo rudarstvo.

II. OBVEZNA RAVNANJA IN DRUGI POGOJI ZA ODLAGANJE ODPADKOV

4. člen

(vrste odlagališč)

- (1) Odpadke je dovoljeno odlagati samo na odlagališčih.
- (2) Vrste odlagališč so:
 1. odlagališče za nevarne odpadke,
 2. odlagališče za nenevarne odpadke in
 3. odlagališče za inertne odpadke.

5. člen

(obdelava odpadkov)

- (1) Odlagati je dovoljeno samo obdelane odpadke.
- (2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je brez predhodne obdelave dovoljeno odlagati inertne odpadke, kadar njihova obdelava tehnično ni izvedljiva, ali druge odpadke, če njihova obdelava ne zmanjšuje njihove količine ali lastnosti, ki povzročajo škodljive vplive na okolje ali človekovo zdravje.
- (3) Za obdelane komunalne odpadke se štejejo komunalni odpadki, ki so obdelani po postopkih iz referenčne sheme obdelave komunalnih odpadkov iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe, ali po postopkih, ki so glede zmanjšanja vsebnosti biološko razgradljivih sestavin odpadkov enakovredni postopkom iz te sheme.

6. člen

(mejne vrednosti)

(1) Na odlagališče za nevarne odpadke se lahko odlaga nevarne odpadke, katerih onesnaženost ne sme presegati mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti in mejnih vrednosti parametrov izlužka za nevarne odpadke, določenih v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Na odlagališče za nenevarne odpadke je dovoljeno odlagati:

- komunalne odpadke, katerih onesnaženost ne presega mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti za komunalne odpadke iz priloge 2 te uredbe,
- nenevarne odpadke, katerih onesnaženost ne presega mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti in mejnih vrednosti parametrov izlužka za nenevarne odpadke iz priloge 2 te uredbe,
- obdelane nenevarne odpadke z visoko vsebnostjo biološko razgradljivih snovi, katerih onesnaženost ne presega mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti za obdelane nenevarne odpadke z visoko vsebnostjo biološko razgradljivih snovi iz priloge 2 te uredbe, in
- stabilne in nereaktivne nevarne odpadke, katerih onesnaženost ne presega mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti in mejnih vrednosti parametrov izlužka za nenevarne odpadke iz priloge 2 te uredbe za odlaganje na odlagalnih poljih, kjer ni komunalnih odpadkov ali nenevarnih odpadkov z vsebnostjo biološko razgradljivih snovi, večjo od 5 odstotkov mase odpadkov.

(3) Na odlagališče za inertne odpadke je dovoljeno odlagati:

- inertne odpadke, katerih onesnaženost ne presega mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti in mejnih vrednosti parametrov izlužka za inertne odpadke iz priloge 2 te uredbe, in
- odpadke, določene v prilogi 3, ki je sestavni del te uredbe.

(4) Na odlagališče za nevarne odpadke je prepovedano odlagati komunalne odpadke in nenevarne odpadke z vsebnostjo biološko razgradljivih snovi, večjo od 5 odstotkov mase odpadkov, lahko pa se odlagajo inertni odpadki, katerih onesnaženost ne presega mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti in mejnih vrednosti parametrov izlužka za inertne odpadke iz priloge 2 te uredbe, in nenevarni odpadki, katerih vsebnost biološko razgradljivih snovi ni večja od 5 odstotkov mase odpadkov.

(5) Ne glede na določbe prvega do četrtega odstavka tega člena lahko ministrstvo upravljavcu odlagališča dovoli odlaganje odpadkov, katerih parametri onesnaženosti presegajo do največ trikrat mejne vrednosti parametrov onesnaženosti za odpadke iz priloge 2 te uredbe, razen za:

- raztopljeni organski ogljik v izlužku odpadkov (v nadaljevanju: DOC), BTEX, PCB in mineralna olja, če gre za inertne odpadke,
- DOC in pH v odpadkih, če gre za stabilne in nereaktivne nevarne odpadke, ki se lahko odlagajo na odlagališču za nenevarne odpadke,
- žarilno izgubo ali celotni organski ogljik, če gre za nevarne odpadke, in
- celotni organski ogljik, če gre za inertne odpadke, za katere sme celotni organski ogljik presegati mejne vrednosti parametrov onesnaženosti iz priloge 2 te uredbe do največ dvakrat.

(6) Ministrstvo dovoli odlaganje odpadkov iz prejšnjega odstavka samo za vnaprej določeno število pošilk odpadkov, ki so odložene na odlagališču v obdobju, krajšem od 12 mesecev, če iz ocene emisij v okolje, ki jo k vlogi za okoljevarstveno dovoljenje priloži upravljavec odlagališča, izhaja, da zaradi preseganja mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti za odpadke oziroma mejnih vrednosti parametrov izlužka iz priloge 2 te uredbe ni dodatnih škodljivih vplivov na okolje.

7. člen

(odlaganje komunalnih odpadkov)

(1) Ne glede na določbe prve alineje drugega odstavka prejšnjega člena lahko upravljavec odlagališča za nenevarne odpadke v posameznem koledarskem letu na odlagališču odloži tako obdelane komunalne odpadke, da je delež biološko razgradljivih sestavin v njih enak deležu, ki mu ga v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča določi ministrstvo.

(2) Če je ministrstvo za obdelavo komunalnih odpadkov za posamezno odlagališče za nenevarne odpadke dovolilo mehansko-biološko obdelavo, se tako obdelani komunalni odpadki lahko odlagajo na tem odlagališču, če njihova onesnaženost ne presega mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti in mejnih vrednosti parametrov izlužka za nenevarne odpadke iz priloge 2 te uredbe, pri čemer se mejne vrednosti za DOC ne upošteva, vsebnost celotnega organskega ogljika pa ne sme presegati 18 odstotkov mase mehansko-biološko obdelanih komunalnih odpadkov.

(3) Pri določitvi deleža biološko razgradljivih sestavin iz prvega odstavka tega člena ter števila odlagališč za nenevarne odpadke, kjer je dovoljeno odlagati mehansko-biološko obdelane komunalne odpadke, ministrstvo upošteva usmeritve v zvezi z zmanjševanjem odlaganja biološko razgradljivih sestavin komunalnih odpadkov iz operativnega programa odstranjevanja odpadkov s ciljem zmanjšanja količin odloženih biološko razgradljivih sestavin odpadkov in podatke o ravnanju z biološko razgradljivimi ločenimi frakcijami komunalnih odpadkov iz načrta ravnanja z odpadki, ki ga mora vlagatelj priložiti k vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča iz 44. člena te uredbe.

(4) Usmeritve v zvezi z zmanjševanjem odlaganja biološko razgradljivih sestavin odpadkov iz operativnega programa iz prejšnjega odstavka upoštevajo celotno količino biološko razgradljivih sestavin v komunalnih odpadkih, ki se v posameznem koledarskem letu lahko odloži na vseh odlagališčih na ozemlju Republike Slovenije, in se nanašajo na ukrepe ponovne uporabe, kompostiranja in snovne ali energetske predelave biološko razgradljivih sestavin komunalnih odpadkov ter proizvodnje bioplina iz teh odpadkov.

(5) Celotna količina biološko razgradljivih sestavin v komunalnih odpadkih iz prejšnjega odstavka je določena v prilogi 4, ki je sestavni del te uredbe.

8. člen

(največja količina odloženih biološko razgradljivih sestavin v komunalnih odpadkih)

(1) Ministrstvo lahko v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča za nenevarne odpadke upravljavcu odlagališča določi za posamezno koledarsko leto tak delež biološko razgradljivih sestavin odpadkov v odloženih komunalnih odpadkih, da je enak največ deležu, ki je določen za celotno letno količino odloženih komunalnih odpadkov v prilogi 4 te uredbe.

(2) Če ministrstvo za posamezno odlagališče za nenevarne odpadke dovoli večji delež biološko razgradljivih sestavin odpadkov v odloženih komunalnih odpadkih, kakor je določen v prejšnjem odstavku ali če za posamezno odlagališče dovoli odlaganje mehansko-biološko obdelanih komunalnih odpadkov, mora na podlagi analize podatkov o odlaganju biološko razgradljivih sestavin komunalnih odpadkov na ostalih odlagališčih za nenevarne odpadke za vsako leto posebej zagotoviti, da celotna letna količina biološko razgradljivih sestavin komunalnih odpadkov, odložena na vseh odlagališčih na ozemlju Republike Slovenije, ne presega količine za to leto, določene v prilogi 4 te uredbe.

9. člen

(prepoved odlaganja odpadkov)

(1) Na odlagališča je prepovedano odlagati:

1. odpadke, ki ne izpolnjujejo zahtev iz 6. člena te uredbe;
2. tekoče odpadke, razen mulja in koncentratov iz čistilne naprave za izcedno vodo in drugo odpadno vodo, ki nastaja na območju odlagališča, in izcedno vodo, če se v zaprtem krogotoku vrača na tesnjeni del odlagališča in je na podlagi celovite vodne bilance dokazano, da se dolgoročno telo odlagališča ne more zasičiti z vodo, je omogočeno odvajanje izcedne vode iz telesa odlagališča in je zagotovljeno neovirano odvajanje odlagališčnih plinov;
3. mehansko-biološko obdelane komunalne odpadke, razen če je njihovo odlaganje na odlagališču za nenevarne odpadke dovolilo ministrstvo v skladu z določbami 7. in 8. člena te uredbe;

4. odpadke, ki imajo glede na pogoje odlaganja na odlagališču nevarno lastnost eksplozivnega, korozivnega, oksidativnega, lahko vnetljivega ali vnetljivega odpadka v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, ali ki pospešujejo gorenje;

5. posode, napolnjene s plini pod tlakom;

6. snovi, ki burno reagirajo v stiku z vodo;

7. toplotno neobdelane odpadke, ki nastajajo pri opravljanju zdravstvene dejavnosti, in neobdelane ali obdelane odpadke, ki se razvrščajo med stranske živalske proizvode I., II. in III. kategorije, ne glede na stopnjo obdelave in druge odpadke, ki nastajajo pri veterinarski ali drugi dejavnosti, če imajo nevarno lastnost infektivnega odpadka v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki;

8. laboratorijske odpadke in druge kemijske substance, ki nastajajo v raziskovalni in razvojni dejavnosti ali izobraževalnih dejavnostih, ki niso identificirani ali so novi, in katerih učinki na človeka ali okolje niso znani;

9. cele ali razrezane odpadne avtomobilske gume, razen če se uporabijo kot gradbeni material na odlagališču ali če gre za odlaganje gum z zunanjim premerom, večjim od 1.400 mm, ali kolesarskih gum;

10. muljaste, pastozne ali drobnozrnate odpadke, če glede na pogoje odlaganja na odlagališču lahko škodijo delovanju sistema odvajanja izcednih in odpadnih vod ali stabilnosti telesa odlagališča;

11. odpadne industrijske in avtomobilske baterije in akumulatorje, razen ostankov baterij in akumulatorjev po obdelavi ali recikliranju;

12. izrabljena motorna vozila in njihove nepredelane sestavne dele, ki nastanejo pri njihovi razgradnji;

13. odpadno električno in elektronsko opremo, razen ostankov predelave;

14. ločeno zbrane frakcije komunalnih odpadkov, razen ostankov njihove predelave, če izpolnjujejo pogoje za odlaganje nenevarnih odpadkov.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko ministrstvo dovoli odlaganje posameznih pošiljk stranskih živalskih proizvodov I., II. ali III. kategorije, če so v zvezi z njihovim nastankom, predelavo in drugimi pogoji izpolnjene zahteve za odstranjevanje z odlaganjem, določene v Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta 1774/2002/ES z dne 3. oktobra 2002 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi (UL L št. 273 z dne 10. 10. 2002, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1774/2002/ES) in gre za:

– toplotno obdelane stranske živalske proizvode I. kategorije, razen trupel živali, za katere se sumi oziroma je potrjen sum na TSE, ter živali, ki so bile pokončane zaradi izkoreninjenja TSE,

– kuhinjske odpadke iz mednarodnih transportov ne glede nato, da niso toplotno obdelani,

– vse toplotno obdelane stranske živalske proizvode II. kategorije,

– vse stranske živalske proizvode III. kategorije, ki so obdelani v skladu z zahtevami Uredbe 1774/2002/ES.

10. člen

(prepoved mešanja odpadkov)

Mešanje odpadkov z drugimi snovmi ali odpadki samo z namenom razredčitve nevarnih snovi v odpadkih zaradi izpolnjevanja zahtev za odlaganje odpadkov je prepovedano.

11. člen

(ocena odpadkov)

(1) Odlaganje odpadkov na odlagališču je dovoljeno le, če je izdelana ocena njihovih za odlaganje pomembnih lastnosti (v nadaljnjem besedilu: ocena odpadkov).

(2) Ocena odpadkov mora vsebovati:

– številko iz klasifikacijskega seznama odpadkov, naziv ter opis odpadka in njegovih lastnosti,

– opis nastajanja odpadka,

– oceno dopustnosti odložitve odpadka na odlagališču skladno z določbami od 6. do 9. člena te uredbe,

– oceno pričakovanih posledic lastnosti odloženega odpadka, s poudarkom na vplivu na stabilnost telesa odlagališča, kadar gre za muljaste, pastozne ali drobnozrnate odpadke,

– opis predhodne ali dodatne potrebne obdelave odpadka ali utemeljitev opustitve njegove predhodne obdelave,

– ugotovitve v zvezi z nevarnimi lastnostmi odpadka, določenimi v predpisu, ki ureja ravnanje z odpadki, in

– določitev parametrov odpadka, ki so potrebni pri ugotavljanju istovetnosti odpadka s kemično analizo.

(3) K oceni odpadkov je treba priložiti naslednja gradiva, ki so bila podlaga za izdelavo ocene odpadkov:

– obrazložitev določitve klasifikacijske številke skupine, v katero se odpadek uvršča,

– opis vzorčenja odpadka,

– rezultate kemične analize odpadka in izlužka,

– preskusne metode z navedbo merilnega območja,

– poročila o raziskavah nevarnih lastnostih odpadka,

– oceno dopustnosti odložitve odpadka na odlagališču,

– oceno dopustnosti uporabe odpadkov za prekrivanje površin zapolnjenih delov telesa odlagališča, če so odpadki namenjeni prekrivanju odlagališča,

– poročila o raziskavi vpliva odlaganja odpadka na stabilnost telesa odlagališča,

– utemeljitev opustitve predhodne obdelave odpadka,

– določitev parametrov odpadka, ki so potrebni pri ugotavljanju istovetnosti odpadka s kemično analizo,

– poročila o drugih dopolnilnih raziskavah, in

– seznam uporabljene literature.

(4) Ocena odpadkov mora biti izdelana v elektronski in pisni obliki na obrazcu, ki ga ministrstvo objavi na svoji spletni strani in ob odložitvi odpadkov ne sme biti starejša kakor dvanajst mesecev, razen za komunalne odpadke, za katere je treba oceno odpadkov izdelati vsakih šest mesecev.

(5) Ocena odpadkov mora biti izdelana na podlagi rezultatov kemične analize odpadka.

(6) Izdelavo ocene odpadkov mora zagotoviti imetnik odpadkov, ki oddaja odpadek v odlaganje, za komunalne odpadke pa se ocena odpadkov izdelava pred njihovo obdelavo, zagotovi pa jo ali izvajalec občinske gospodarske javne službe zbiranja in prevažanja ali odlaganja ostankov predelave ali izvajalec odstranjevanja komunalnih odpadkov, glede na to, kdo opravlja obdelavo komunalnih odpadkov pred njihovim odlaganjem.

12. člen

(količine odpadkov, za katere ni treba izdelati ocene odpadkov)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena ocene odpadkov ni treba izdelati za:

1. odpadke istega imetnika, če njihova celotna odložena količina v obdobju zaporednih štirih mesecev ne presega 200 kg in je na podlagi razpoložljivih podatkov o odpadkih in njihovega vizualnega pregleda mogoče izključiti njihovo onesnaženost z nevarnimi snovmi;

2. odpadke istega imetnika, če njihova celotna odložena količina v enem letu ne presega 15 ton in imetnik pred začetkom dostavljanja odpadkov pisno potrdi, da ta količina v dovoljenem obdobju ne bo prekoračena in da odpadki niso onesnaženi z nevarnimi snovmi in je delež biološko razgradljivih sestavin manjši od 5 odstotkov, pri čemer morajo biti vrsta, izvor in kraj nastanka vsake pošiljke v celoti znani;

3. komunalne odpadke, ki se razvrščajo v podskupine 20 02 02 in 20 03 03 iz klasifikacijskega seznama odpadkov.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka mora imetnik odpadkov evidenčnemu listu, ki spremlja pošiljko odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, priložiti izjavo, iz katere je razvidno, da odpadki niso onesnaženi z nevarnimi snovmi in nimajo nevarnih lastnosti.

(3) Upravitelj odlagališča mora zagotoviti, da masa odpadkov iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena ne presega 0.5 odstotka mase vseh na odlagališču odloženih odpadkov.

13. člen

(ocena istovrstnih odpadkov)

(1) Če imetnik odpadkov na isto odlagališče daljši čas redno oddaja pošiljke istovrstnih odpadkov, mora biti ocena odpadkov izdelana pred odlaganjem prve oddane pošiljke, za naslednje pošiljke istovrstnih odpadkov pa najmanj enkrat vsakih dvanajst mesecev oziroma vsakih šest mesecev za komunalne odpadke.

(2) Imetnik istovrstnih odpadkov mora zagotoviti tudi, da so v oceni odpadkov upravljavcu odlagališča posredovani podatki o kraju in načinu nastajanja odpadkov ter, če ne gre za komunalne odpadke, tudi o vhodnih materialih v proces, pri katerem nastajajo odpadki, zlasti pa o njihovih spremembah.

(3) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se uporabljajo tudi za istovrstne odpadke, ki nastajajo pri istem povzročitelju odpadkov na različnih krajih, njihov nastanek pa povzroča enak proces pri enakih vhodnih materialih.

14. člen

(odpadki, za katere ni treba izdelati kemične analize)

(1) Za izdelavo ocene odpadkov ni treba izdelati kemične analize odpadkov, če gre za odpadke:

– iz priloge 3 te uredbe,

– rastlinskega in živalskega izvora ali iz drugih naravnih materialov, ki niso onesnaženi ali obdelani z nevarnimi snovmi,

– ki nastanejo pri zemeljskem izkopu, če niso onesnaženi z nevarnimi snovmi ali zmešani z nevarnimi odpadki in v katerih je manj kakor 5 odstotkov mase drugih nenevarnih odpadkov, če celotna prostornina istega povzročitelja odpadkov ne presega 500 m³,

– pri katerih odvzem reprezentativnega vzorca ni možen.

(2) Za izdelavo ocene komunalnih odpadkov je treba namesto kemične analize komunalnih odpadkov izdelati analizo sestavin komunalnih odpadkov po postopku sejalnega preskusa iz priloge 5, ki je sestavni del te uredbe.

(3) Če prostornina odpadkov, ki nastanejo pri zemeljskem izkopu iz tretje alineje prvega odstavka tega člena, presega 500 m³, je treba izdelati kemično analizo odpadkov zemeljskega izkopa na podlagi vzorčenja na vsakih 1000 m³ odloženih odpadkov.

15. člen

(obseg kemične analize)

(1) Kemična analiza odpadkov mora obsegati vse parametre onesnaženosti odpadkov in parametre izlužka, za katere so za posamezno vrsto odpadkov v prilogi 2 te uredbe določene mejne vrednosti.

(2) V kemično analizo odpadkov je treba poleg parametrov iz prejšnjega odstavka vključiti tudi druge parametre onesnaženosti odpadkov, če so pomembni za reaktivne procese na odlagališču. Če so odpadki zaradi izvora ali kraja nastanka netipično onesnaženi z nevarnimi snovmi, je treba to v oceni odpadkov posebej navesti.

(3) Kemična analiza odpadkov ne sme biti starejša od treh let, analiza sestavin komunalnih odpadkov po postopku sejalnega preskusa iz priloge 5 te uredbe pa mora biti za komunalne odpadke narejena za vsako oceno komunalnih odpadkov posebej.

(4) Kadar odvzem reprezentativnega vzorca ni možen zaradi nehomogenosti odpadkov, mora ocena odpadkov temeljiti na teoretičnih podatkih in empiričnih vrednostih ter utemeljitvah.

(5) Če so odpadki odpadna embalaža, onesnažena s kemikalijami, ali ostanki kemikalij ali neuporabljene kemikalije, za katere je v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, izdelan varnostni list, se za izdelavo ocene odpadkov namesto rezultatov kemične analize lahko uporabijo podatki o sestavi snovi z varnostnega lista.

(6) Rezultate kemične analize odpadkov je treba priložiti k oceni odpadkov.

16. člen

(preskusne metode)

(1) Za vzorčenje odpadkov, izluževanje odpadkov, merjenje parametrov onesnaženosti odpadkov in parametrov izlužka v okviru kemične analize iz prejšnjega člena se uporabljajo postopki, določeni v prilogi 5 te uredbe, in preskusne metode, določene s standardi iz priloge 5 te uredbe.

(2) V postopkih iz prejšnjega odstavka se lahko uporabljajo tudi druge preskusne metode, če so rezultati validacij teh metod enaki rezultatom validacij metod iz standardov iz prejšnjega odstavka.

(3) Standardi iz prvega odstavka tega člena z oznakami SIST ISO in SIST EN so na vpogled pri slovenskem nacionalnem organu za standardizacijo.

17. člen

(pooblastilo za izdelavo ocene odpadkov)

(1) Vzorčenje odpadkov mora izvesti in oceno odpadkov izdelati oseba, ki ima pooblastilo ministrstva za izdelavo ocene odpadkov.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka mora za pridobitev pooblastila izpolnjevati naslednje pogoje:

1. da je gospodarska družba, zavod ali samostojni podjetnik posameznik,
2. da ima usposobljene delavce za izdelavo ocene odpadkov skladno s predpisi in
3. da ima akreditacijo nacionalne akreditacijske službe za izvajanje kemične analize odpadkov po metodah iz priloge 5 te uredbe za najmanj enega od organskih in enega od anorganskih parametrov onesnaženosti.

18. člen

(pridobitev in odvzem pooblastila)

(1) Oseba iz prvega odstavka prejšnjega člena dobi pooblastilo na podlagi vloge pri ministrstvu. Vlogi morajo biti priložena dokazila o izpolnjevanju pogojev iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Osebi iz prejšnjega odstavka se lahko izda pooblastilo za največ šest let.

(3) Ministrstvo lahko osebi iz prvega odstavka tega člena odvzame pooblastilo pred iztekom njegove veljavnosti, če samo ali na podlagi pobude pristojnega inšpektorja ugotovi, da ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka prejšnjega člena.

19. člen

(seznam pooblaščenih oseb)

(1) Za potrebe izdelovanja ocene odpadkov za imetnike odpadkov ministrstvo vodi seznam pooblaščenih oseb iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Ministrstvo objavi seznam iz prejšnjega odstavka na svoji spletni strani in ga enkrat letno obnovi.

20. člen

(preverjanje odpadkov)

(1) Upravitelj odlagališča mora pred odložitvijo odpadkov v telo odlagališča zagotoviti preverjanje vseh dostavljenih odpadkov, ki vključuje pregled predpisane dokumentacije o odpadkih in ugotavljanje istovetnosti odpadkov glede na vrsto, količino in njihove lastnosti, navedene v dokumentaciji, ki spremlja pošiljke dostavljenih odpadkov.

(2) Istovetnost odpadkov se ugotavlja s tehtanjem in vizualnim pregledom odpadkov ter kontrolno analizo reprezentativnih vzorcev odpadkov.

(3) Postopki preverjanja dostavljenih odpadkov se morajo izvajati po postopkih iz sheme postopkov preverjanja dostavljenih odpadkov iz 2. točke priloge 1 te uredbe.

(4) Ministrstvo lahko upravljavcu odlagališča, ki je hkrati edini povzročitelj odpadkov, ki se na tem odlagališču odlagajo, v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča dovoli poenostavitve preverjanja dostavljenih odpadkov iz prvega odstavka tega člena, če se posamezni postopki tega preverjanja izvajajo na kraju nastajanja odpadkov.

21. člen

(pregled dokumentacije)

(1) Pri pregledu dokumentacije o odpadkih mora upravljavec odlagališča preveriti predvsem njeno popolnost in veljavnost ter skladnost z zahtevami iz te uredbe, posebej pa mora preveriti rezultate ocene odpadkov iz 11. člena te uredbe.

(2) Če v oceni odpadkov iz prejšnjega odstavka ni rezultatov kemične analize odpadkov, mora upravljavec odlagališča preveriti tudi, ali gre za odpadke iz 14. člena te uredbe.

(3) Dokumentacija o odpadkih iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati tudi evidenčni list, ki v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, spremlja pošiljko odpadkov ali listine o čezmejnem pošiljanju odpadkov, če gre za vnos odpadkov iz drugih držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) oziroma za uvoz odpadkov iz tretjih držav.

22. člen

(tehtanje in vizualni pregled)

(1) Tehtanje odpadkov mora upravljavec odlagališča zagotoviti ob prevzemu odpadkov, vizualni pregled istovetnosti odpadkov pa pred dokončnim vnosom v telo odlagališča, tako, da jih je še mogoče odstraniti, če so neprimerni za vnos.

(2) Posebej natančen vizualni pregled istovetnosti odpadkov in njihove onesnaženosti mora biti opravljen pri odpadkih, za katere v skladu z 12. in 13. členom te uredbe ni potrebna ocena odpadkov.

(3) Za odpadke iz 1. in 2. točke prvega odstavka 12. člena te uredbe mora upravljavec odlagališča zagotoviti tudi vodenje evidence o celotni količini oddanih odpadkov v obdobju, ko je dovoljeno njihovo odlaganje brez ocene odpadkov.

(4) O količinah in vrstah odpadkov, ki jih je prevzel v odlaganje brez ocene odpadkov, ter o izvoru njihovega nastanka, mora upravljavec odlagališča poročati v letnem poročilu o odloženih odpadkih na odlagališču iz 54. člena te uredbe.

23. člen

(potrditev prevzema odpadkov v odlaganje)

(1) Če upravljavec odlagališča odpadke prevzame v odlaganje, mora zagotoviti, da na evidenčnem listu, ki spremlja pošiljko odpadkov, pisno potrdi prevzem odpadkov in izpolnjeni evidenčni list preda osebi, ki mu je pošiljko odpadkov oddala v odlaganje.

(2) Upravitelj odlagališča zavrne prevzem odpadkov v odlaganje in ne potrdi prevzema odpadkov na evidenčnem listu, če:

1. odložitev takih odpadkov na odlagališču ni dovoljena, še posebej, če to izhaja iz ocene odpadkov,
2. predpisana ocena odpadkov ni izdelana,
3. če bi medsebojni vplivi z že odloženimi odpadki na odlagališču bistveno povečali možnosti obremenjevanja okolja,
4. je vsebina ocene odpadkov nepopolna ali nezadostna in rezultati niso dovolj jasni,
5. je oceni odpadkov potekel predpisani rok veljavnosti,
6. dvomi o istovrstnosti odpadkov ali o vsebnosti nevarnih snovi v njih ali
7. geotehnične lastnosti odpadkov in pogoji njihovega odlaganja v telo odlagališča ne zagotavljajo potrebne stabilnosti telesa odlagališča.

24. člen

(zavrnitev prevzema odpadkov)

(1) Če upravljavec odlagališča zavrne prevzem dostavljenih odpadkov v odlaganje v skladu s 4., 5., 6. ali 7. točko drugega odstavka prejšnjega člena, lahko imetniku odpadkov dovoli njihovo skladiščenje na območju odlagališča za največ štiri mesece, da se dopolni ali ponovno izdelata ocena odpadkov.

(2) Začetek skladiščenja iz prejšnjega odstavka mora biti vpisan v obratovalni dnevnik odlagališča.

25. člen

(obveščanje pristojnega inšpektorja)

(1) Če upravljavec odlagališča ugotovi, da dostavljeni odpadki ne ustrezajo podatkom v predloženi oceni odpadkov, ali če na podlagi določb drugega odstavka 23. člena te uredbe zavrne prevzem odpadkov ali jih imetnik vzame nazaj, mora o tem obvestiti inšpektorja, pristojnega za varstvo okolja.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora poleg podatkov o imetniku odpadkov vsebovati tudi podatke o osebi, ki je izdelala oceno odpadkov.

(3) Če upravljavec odlagališča zavrne prevzem pošiljke odpadkov iz drugih držav članic EU ali iz tretjih držav, mora kljub posredovanju obvestila inšpektorju, pristojnemu za varstvo okolja, ravnati tudi v skladu s predpisom, ki ureja čezmejno pošiljanje odpadkov.

26. člen

(odvzem vzorcev zaradi kontrolne kemične analize)

(1) Upravljavec odlagališča mora pri prevzemu odpadkov, za katere ocena odpadkov temelji na kemični analizi odpadkov, zagotoviti odvzem reprezentativnih vzorcev naključno izbranih prevzetih odpadkov zaradi preverjanja njihove istovetnosti s kontrolno kemično analizo.

(2) Na odlagališču za nevarne odpadke in odlagališču za nenevarne odpadke je treba odvzeti reprezentativne vzorce od najmanj 2 odstotkov prevzetih pošiljk raznovrstnih odpadkov, na odlagališču za inertne odpadke pa najmanj za 0,5 odstotka vseh prevzetih pošiljk raznovrstnih odpadkov.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena za pošiljke prevzetih komunalnih odpadkov ni treba zagotavljati odvzema reprezentativnih vzorcev.

27. člen

(izvajanje kontrolne kemične analize)

(1) Kontrolno kemično analizo reprezentativnih vzorcev iz prejšnjega člena je treba zagotoviti za vzorce, ki so odvzeti od najmanj 2 odstotkov prevzetih pošiljk odpadkov, za katere je treba izdelati oceno odpadkov in so onesnaženi z nevarnimi snovmi, in od najmanj 4 odstotkov prevzetih pošiljk odpadkov iz 2. točke prvega odstavka 12. člena te uredbe in iz 13. člena te uredbe ter od prevzetih pošiljk odpadkov tistih imetnikov, katerih dostavljeni odpadki v obdobju zadnjih 5 let najmanj enkrat niso ustrezali podatkom v predloženi oceni odpadkov.

(2) V okviru kontrolne kemične analize reprezentativnega vzorca se preverjajo zlasti tisti parametri onesnaženosti odpadkov in parametri izlučka odpadkov, na podlagi katerih se lahko ugotovi istovetnost oddanih odpadkov glede na podatke o njih v dokumentaciji, in tipična ali verjetna vsebnost nevarnih snovi v njih.

(3) Odvzem reprezentativnih vzorcev in kontrolna kemična analiza morata biti izvedena s preskusnimi metodami iz 16. člena te uredbe, izvesti pa ju mora oseba, ki ima akreditacijo nacionalne akreditacijske službe za izvajanje kemične analize odpadkov, po metodah iz priloge 5 te uredbe za najmanj enega od organskih in enega od anorganskih parametrov onesnaženosti.

28. člen

(odvzem reprezentativnega vzorca)

(1) Upravljavec odlagališča mora za vsakih 1.000 ton prevzetih istovrstnih odpadkov istega imetnika, za katere ni bila izvedena kontrolna kemijska analiza iz prejšnjega člena in ne gre za komunalne odpadke, zagotoviti odvzem najmanj enega reprezentativnega vzorca izbranih odpadkov, za katere je bila izdelana ocena odpadkov skladno s 11. oziroma 13. členom te uredbe.

(2) Reprezentativni vzorci iz prejšnjega odstavka morajo biti odvzeti na način iz tretjega odstavka prejšnjega člena in se morajo shraniti za najmanj dve leti.

(3) Če upravljavec odlagališča pri preverjanju istovetnosti odpadkov z vizualnim pregledom ali kontrolno kemično analizo odpadkov iz prejšnjega člena ugotovi, da je imetnik dostavljene odpadke nepravilno označil, mora zagotoviti izvedbo kemijske analize vseh shranjenih reprezentativnih vzorcev iz prejšnjega odstavka, odvzetih pri predhodno oddanih pošiljkah odpadkov istega imetnika. V analizi rezervnih vzorcev se preverjajo zlasti parametri, ki tudi ob upoštevanju možne kemijske spremembe vzorca omogočajo ugotavljanje istovetnosti odpadkov z njihovo dokumentacijo.

29. člen

(druge zahteve za odlaganje odpadkov)

(1) Lastnosti posameznih vrst odpadkov, ki se odlagajo, ter način in metoda odlaganja odpadkov v telo odlagališča morajo zagotavljati varnost osebja odlagališča in ne smejo ogroziti sistema tesnjenja odlagališčnega dna ali drugih tehničnih objektov odlagališča ter njihovega delovanja.

(2) Geotehnične lastnosti posamezne vrste odpadkov, ki se odlagajo, ter način in metoda odlaganja odpadkov v telo odlagališča, morajo zagotavljati vzdrževanje stabilnosti telesa odlagališča. S stiskanjem odpadkov pred ali med odlaganjem v telo odlagališča je treba ob upoštevanju njihovih lastnosti zagotoviti, da so dolgoročno možne le neznatne deformacije telesa odlagališča.

(3) S tehniko odlaganja odpadkov v telo odlagališča, prekrivanjem odloženih odpadkov in drugimi preventivnimi ukrepi je treba preprečevati raznos lahkih frakcij odpadkov z vetrom in zmanjševati emisijo prahu in vonjav v zrak med odlaganjem ter zbiranje mrčesa, ptičev ali glodalcev.

(4) Za tehniko odlaganja odpadkov na odlagališču za nenevarne odpadke, ki izpolnjuje zahteve iz prejšnjega odstavka, štejejo postopki odlaganja odpadkov iz referenčne sheme odlaganja odpadkov iz 3. točke priloge 1 te uredbe.

III. NAČRTOVANJE IN GRADNJA ODLAGALIŠČA

30. člen

(prepovedi za umestitev odlagališča v prostor)

Odlagališče ne sme biti na:

1. vodovarstvenem območju, določenem v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
2. varstvenem območju virov termalno mineralne vode, določenem v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
3. poplavnem območju, določenem v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
4. območju, ki ga ogrožajo plazovi, podori, posedanje ali druga gibanja zemeljskih mas, če te nevarnosti ni mogoče obvladovati s tehničnimi ukrepi,
5. območju za neenotnimi geotehničnimi lastnostmi na površini in v podtalju, ki ogrožajo odlagališče, če te nevarnosti ni mogoče obvladovati s tehničnimi ukrepi,
6. zemljišču zunaj poplavnega območja iz 3. točke tega člena, če je v območju poplavnih voda povratne dobe 500 let in če varstva pred poplavnimi vodami ni mogoče zagotoviti s tehničnimi ukrepi,
7. zemljišču z močno razpokano kamninsko podlago, dobro vodno prepustnostjo in nedoločljivimi tokovi podzemne vode, in

8. zemljišču s prosto tekočo podzemno vodo, če je raven najvišje pričakovane gladine podzemne vode ob upoštevanju možnega usedanja manj kakor en meter pod temeljnimi tlemi odlagališča in te razdalje ni mogoče zagotoviti z ustreznimi tehničnimi ukrepi.

31. člen

(zahteva za varovanje zdravja ljudi)

(1) Pri načrtovanju odlagališča je treba zagotoviti, da je odlagališče najmanj 300 m oddaljeno od območij, namenjenih poselitvi in rekreaciji, javnih parkov, zdravilišč in okrevališč, kmetijskih površin, namenjenih poljedelstvu, ter vodotokov in drugih vodnih teles.

(2) Pri projektiranju odlagališča je treba zagotoviti, da telo odlagališča nenevarnih in nevarnih odpadkov ni v vidnem polju oken, balkonov in vhodnih vrat do 600 m od zunanje meje odlagališča oddaljenih stanovanjskih stavb, stavb, kjer se opravljajo izobraževalne, vzgojno-varstvene, zdravstvene in podobne dejavnosti, in drugih stavb, v katerih se ljudje zaradi dela ali počitka zadržujejo pogosto ali daljši čas, in da zračna razdalja med zunanjo mejo odlagališča in temi stavbami ni krajša od 300 m.

32. člen

(zahteve za varstvo tal)

(1) Podtalje odlagališča mora biti vsaj na območju telesa odlagališča geološko in hidrogeološko enotno in take geološke sestave, da zagotavlja varstvo tal ter podzemne in površinske vode pred onesnaževanjem.

(2) Povprečna vodoprepustnost tal na območju telesa odlagališča mora biti manjša od:

- 1.10 (na -9) m/s v debelini tal najmanj pet metrov za odlagališče za nevarne odpadke,
- 1.10 (na -9) m/s v debelini tal najmanj enega metra za odlagališče za nenevarne odpadke, in
- 1.10 (na -7) m/s v debelini tal najmanj enega metra za odlagališče za inertne odpadke.

(3) Izpolnitev pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena se lahko zagotovi tudi z nanosom umetnih tesnilnih plasti iz mineralnih zemljin na temeljna tla odlagališča, ki ga je treba utrditi tako, da se pridobi enakovredno sposobnost tal glede vodoprepustnosti in zadrževanja vode. Umetna plast nanosa mineralnih zemljin ne sme biti tanjša od pol metra.

(4) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za odlagališče, na katerem se odlagajo samo gradbeni odpadki, ki vsebujejo trdno vezani azbest, ter za odlagališče za inertne odpadke, za katerega se v postopku presoje vplivov na okolje ugotovi, da odvajanje izcednih voda v okolje nima škodljivih vplivov na kakovost tal in podzemne ter površinske vode.

33. člen

(zahteve za izcedne vode)

(1) Za odlagališče mora biti zagotovljeno neovirano odvajanje izcedne vode, tako da voda odteka prosto samo zaradi vpliva gravitacije.

(2) Če odvajanje izcedne vode na naraven način ni možno, je treba zagotoviti zbiranje izcedne vode v lahko dostopnih zbiralnikih, nameščenih zunaj telesa odlagališča.

34. člen

(zahteve za stabilnost telesa odlagališča)

(1) Telo odlagališča in njegovo podtalje morata biti dolgoročno stabilna, tako, da možne deformacije ne bi negativno vplivale zlasti na tesnjenje odlagališčnega dna, odvajanje izcedne in padavinske vode ali odplinjanje odlagališča.

(2) Pri načrtovanju geotehničnih ukrepov iz prejšnjega odstavka je treba upoštevati tudi težo in lastnosti odloženih odpadkov ter staranje materialov in vremenske vplive.

35. člen

(zahteve za temeljna tla)

(1) Na odlagališču je treba urediti temeljna tla na način, ki zagotavlja stabilnost odlagališča in izvedbo talnih tesnilnih in drenažnih slojev.

(2) Pri ureditvi temeljnih tal je treba upoštevati nagib, ki je potreben zaradi tesnjenja odlagališčnega dna in odvajanja izcedne vode, ter zagotoviti potrebno ravnost temeljnih tal.

36. člen

(zahteve za tesnjenje odlagališčnega dna)

(1) Na temeljnih tleh odlagališča za nenevarne odpadke in odlagališča za nevarne odpadke in na nagnjenih stranskih površinah temeljnih tal je treba zagotoviti tesnjenje, ki skupaj s sistemom odvajanja izcedne vode, preprečuje pronicanje izcedne vode v podtalje.

(2) Zaradi zahtev iz prejšnjega odstavka je treba na temeljna tla odlagališča položiti tesnilno folijo in na njo drenažni sloj debeline več kot pol metra.

(3) Za tesnjenje odlagališčnega dna se lahko uporabijo tudi druge metode in tehnike, kakor so določene v prejšnjem odstavku, če je z njimi doseženo enakovredno tesnjenje, kot je določeno v prejšnjem odstavku.

(4) Načrtovanje drenažnega sloja, drenažnih cevi in jaškov mora biti izvedeno na osnovi izračuna vodne bilance in tako, da je možno delovanje sistema za drenažo izcedne vode nadzorovati in ga vzdrževati.

37. člen

(zahteve v zvezi z odvajanjem izcedne vode)

(1) Na odlagališču za nenevarne odpadke in odlagališču za nevarne odpadke je treba zaradi neprekinjenega zbiranja in odvajanja izcedne vode urediti sistem odvajanja izcedne vode, ki je sestavljen iz drenažnega sloja in v njem položenih zbirnih cevi za odvajanje izcedne vode.

(2) Z gradnjo zaščitnega sloja nad drenažnim slojem ter z razpršenim vnašanjem odpadkov v telo odlagališča se mora preprečevati vdiranje odpadkov v drenažni sloj.

(3) Za vzdrževanje in nadzor zbirnih cevi za odvajanje izcedne vode je treba zgraditi zadostno število jaškov in rovov, ki morajo biti stabilni in na stabilnem podtalju.

(4) Začasno zadrževanje izcedne vode, ki se odvaja iz telesa odlagališča, je treba v območju odlagališča zunaj območja odlaganja odpadkov postaviti primerno velik zbiralnik izcedne vode. Zbiralnik mora biti odporen na kemične vplive izcedne vode ter varen pred eksplozijo, v primeru izcednih voda z močnim vonjem pa tudi zaprt.

38. člen

(prekrivanje odlagališča)

(1) Površine zapolnjenih delov telesa odlagališča za nenevarne in odlagališča za nevarne odpadke je treba prekrivati in zagotoviti potrebno površinsko tesnjenje z vgrajenim sistemom površinskega odvajanja padavinske vode ter odplinjanja.

(2) Priporočena struktura posameznih plasti za prekrivanje površin zapolnjenih delov telesa odlagališča je razvidna iz priloge 6, ki je sestavni del te uredbe.

(3) Za površinsko tesnjenje pri prekrivanju telesa odlagališča se lahko uporabijo tudi druge metode in tehnike, kakor so določene v prejšnjem odstavku, če je z njimi doseženo enakovredno tesnjenje, kot je določeno v prilogi 6 te uredbe.

(4) Za rekultivacijsko plast se lahko uporabijo kompost in drugi biološko obdelani trdni odpadki, ki po sestavi sicer ne izpolnjujejo pogojev iz predpisa, ki ureja vnos snovi v tla, vendar nobeden od parametrov njihovih izlužkov, razen celotnih raztopljenih snovi in DOC, ne presega vrednosti parametrov izlužka, ki veljajo za odlaganje na odlagališča za inertne odpadke.

(5) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko ministrstvo upravljavcu odlagališča dovoli uporabo kompostov ali drugih biološko obdelanih trdnih odpadkov, pri katerih največ dva parametra njegovega izlužka presegata vrednosti, ki veljajo za odlaganje na odlagališča za inertne odpadke, pri tem pa ne presegata vrednosti, ki veljajo za odlaganje na odlagališča za nenevarne odpadke.

39. člen

(izjeme)

Ne glede na določbe 36., 37. in 38. člena te uredbe lahko ministrstvo dovoli, da odlagališče za nenevarne oziroma odlagališče za nevarne odpadke obratuje brez tesnjenja tal, odvajanja izcednih vod oziroma površinskega tesnjenja pri prekrivanju telesa, če na podlagi rezultatov analize vodne bilance telesa odlagališča, priložene k vlogi za okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča, ugotovi, da opustitev teh ukrepov ne bo povzročila škodljivih učinkov na podzemno ali površinsko vodo.

40. člen

(zahteve v zvezi s padavinsko vodo)

(1) Pri odlagališču je treba zagotoviti, da zaledne vode s površin in podzemne vode iz območja odlagališča ali zunaj njega ne pridejo v stik s telesom odlagališča.

(2) Izcedno vodo iz odlagališča, padavinsko vodo, odvedeno iz prekritih površin na območju odlagališča, in tehnološko odpadno vodo iz naprav za čiščenje odlagališčnega plina je treba zbirati in odvajati ločeno od ostale odpadne vode, ki nastaja v območju odlagališča in ni onesažena. Če so različne vrste odlagališč iz drugega odstavka 4. člena te uredbe na istem kraju, se njihove izcedne in padavinske vode, odvedene iz prekritih površin na območju posameznega odlagališča, pred njihovim čiščenjem ne smejo mešati med seboj.

(3) Ministrstvo lahko v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča določi, da na odlagališču za inertne odpadke ni treba izvajati zahtev iz prvega in drugega odstavka tega člena.

41. člen

(zahteve v zvezi z odlagališčnim plinom)

(1) Če na odlagališču za nenevarne ali nevarne odpadke nastajajo odlagališčni plini, se mora za njihovo zajemanje in sežiganje zagotoviti vgradnja naprav, ki so za ocenjene količine nastalih plinov primerno velike, obstojne in eksplozijsko varne.

(2) Če se zajetih odlagališčnih plinov ne more uporabiti za pridobivanje energije, jih je treba sežigati na območju odlagališča ali preprečiti njihovo emisijo v zrak z uporabo drugih postopkov, ki so enakovredni sežiganju plinov.

42. člen

(opremljenost odlagališča)

(1) Na vhodnem delu odlagališča mora biti nameščena tabla z navedbo imena upravljavca odlagališča, vrste odlagališča v skladu s 4. členom te uredbe in časa obratovanja odlagališča.

(2) Celotno območje odlagališča mora biti ograjeno z najmanj dva metra visoko ograjo, razen če je z naravno razmejitvijo zavarovano tako, da je onemogočen dostop ljudi in živali.

(3) Na odlagališču je treba s stalnim nadzorom izvajati ukrepe preprečevanja nenadzorovanega vnosa odpadkov na odlagališče.

(4) Na območju odlagališča morajo biti dovolj velike površine za izvajanje postopkov prevzema in preverjanja oddanih odpadkov ter za parkiranje in obračanje dostavnih vozil.

(5) Na odlagališču mora biti zagotovljeno tehtanje odpadkov. Tehtanje odpadkov se lahko zagotovi tudi na tehtnicah zunaj odlagališča ali na tehtnicah na vozilih za prevoz odpadkov.

(6) Odlagališče mora biti opremljeno z objekti za preprečevanje prenašanja prahu in blata s transportnimi vozili z odlagališča na vozišča javnih cest.

(7) Na območju odlagališča mora biti urejen skladiščni prostor za skladiščenje odpadkov iz 24. člena te uredbe.

(8) Ministrstvo lahko upravljavcu odlagališča, ki je hkrati edini povzročitelj odpadkov, ki se na tem odlagališču odlagajo, v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča določi omilitve ali opustitev izpolnjevanja zahtev iz drugega, četrtega in sedmega odstavka tega člena.

43. člen

(zahteve v zvezi s smrdom in drugimi nevarnostmi)

Na odlagališču je treba izvajati ukrepe zmanjšanja širjenja smrdu v okolje in preprečevanja škodljivih vplivov za zdravje ljudi zaradi:

- emisij vonjav in prahu,
- raznašanja lahkih frakcij odpadkov v okolje zaradi vetra,
- hrupa in prevažanja odpadkov na odlagališču ali do odlagališča,
- ptic, glodalcev ali insektov in
- požarov zaradi samovžiga.

IV. OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE ZA OBRATOVANJE ODLAGALIŠČA

44. člen

(pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Za obratovanje odlagališča je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Vlagatelj mora v vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča navesti:

1. ime in naslov vlagatelja ter ime in naslov upravljavca odlagališča, če sta to različni osebi,
2. opis vrst odpadkov in količino odpadkov, ki se bo na odlagališče odložila,
3. predlog za celotno zmogljivost odlaganja na kraju odlagališča,
4. opis kraja odlaganja, vključno z njegovimi hidrološkimi in pedološkimi značilnostmi,

5. predlagane ukrepe preprečevanja in zmanjševanja onesnaževanja okolja,
6. predlog izvedbe monitoringa in nadzora obratovanja odlagališča,
7. predlog načrta ravnanja z odpadki na odlagališču v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki,
8. predlog načrta zaprtja odlagališča in ukrepe za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po njegovem zaprtju,
9. program obratovalnega monitoringa onesnaževanja podzemne vode, izdelan v skladu s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring onesnaževanja podzemne vode,
10. bistvene podatke o vplivih na okolje iz poročila o vplivih na okolje, in
11. obliko finančnega jamstva, ki ga zagotavlja vlagatelj v zvezi z izvedbo ukrepov varstva okolja po zaprtju odlagališča.

(3) Vlogi iz prejšnjega odstavka mora vlagatelj priložiti dokumentacijo, s katero dokazuje izpolnjevanje naslednjih pogojev:

1. emisija snovi in energije v vode, zrak ali tla ne sme presežati predpisanih mejnih vrednosti,
2. postopki in metode odlaganja odpadkov ne smejo povzročati čezmernih obremenitev okolja in negativnih vplivov na krajino,
3. izpolnjene morajo biti gradbene in druge zahteve, predpisane s to uredbo,
4. zagotovljeni morajo biti ukrepi varstva pred nenadzorovanimi dogodki in za primer ekološke nesreče, ter
5. zagotovljena mora biti izvedba in financiranje programa predpisanih ukrepov za zapiranje odlagališča po prenehanju njegovega obratovanja.

(4) Če se okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča nanaša tudi na postopke skladiščenja in obdelave odpadkov pred njihovim odlaganjem v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, za te postopke odstranjevanja odpadkov pred njihovim odlaganjem ni treba pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča.

(5) Ministrstvo zagotavlja, da so podatki o izdanih okoljevarstvenih dovoljenjih za obratovanje odlagališča na razpolago pristojnim statističnim uradom v državah članicah EU, če ti zaprosijo zanje zaradi izvajanja statističnih raziskav.

45. člen

(vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) V okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča se določijo:

1. vrsta odlagališča skladno s 4. členom te uredbe,
2. vrste odpadkov, ki se lahko odlagajo in celotno količino na odlagališču odloženih odpadkov,
3. količina biološko razgradljivih sestavin odpadkov, ki se lahko odložijo v posameznem koledarskem letu,
4. način prevzemanja odpadkov in preverjanja njihove istovetnosti ter drugi pogoji obratovanja,
5. izvajanje obratovalnega monitoringa in drugih oblik nadzora nad onesnaževanjem okolja,
6. način rednega pregledovanja telesa odlagališča in delovanja tehničnih objektov odlagališča,
7. opozorilne spremembe indikativnih parametrov podzemne vode v skladu s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring onesnaževanja podzemne vode,
8. zahteve v zvezi s poročanjem o vrstah, izvoru nastanka in količinah odloženih odpadkov,
9. zahteve v zvezi z zapiranjem odlagališča in ukrepe za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po njegovem zaprtju, in
10. časovno obdobje, v katerem mora upravljavec po zaprtju odlagališča zagotavljati izvajanje predpisanih obveznosti iz 57. člena te uredbe, kar je za odlagališče za nevarne ali nevarne odpadke najmanj 10 let.

(2) Če gre za odlagališče, na katerem se odlagajo komunalni odpadki, se v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča določijo tudi letna količina in območje nastajanja ostanka predelave gradbenih odpadkov in gradbenih odpadkov, ki vsebujejo trdno vezani azbest, za katere mora upravljavec odlagališča zagotoviti odlaganje.

(3) V zvezi s financiranjem programa predpisanih ukrepov za zapiranje odlagališča po prenehanju njegovega obratovanja se v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča določijo:

- obdobje po zaprtju, za katerega je izdelan izračun višine finančnega jamstva, pri čemer se šteje 30 let za običajno obdobje izvajanja ukrepov po zaprtju odlagališča,
- višina finančnega jamstva, preračunana na eno tono celotne količine odloženih odpadkov na odlagališču,
- vrsta finančnega jamstva, kakor je bančna garancija, zavarovalna polica ali depozit na posebnem bančnem računu,
- predvidena letna višina zbranih sredstev finančnega jamstva, izračunana za posamezno leto obratovanja odlagališča iz predvidene letne količine odloženih odpadkov po posameznih vrstah odpadkov,
- predvidena višina stroškov zapiranja,
- predvidena višina stroškov za izvedbo ukrepov varstva okolja po zaprtju,
- predvidena porazdelitev stroškov zapiranja in stroškov za izvedbo ukrepov varstva okolja po zaprtju na posamezno vrsto odloženih odpadkov na odlagališču.

(4) Upravljavec odlagališča mora zagotoviti zbiranje sredstev finančnega jamstva iz prejšnjega odstavka v obliki tarife, ki jo obračuna ob prevzemu odpadkov, pri čemer je tarifa lahko selektivna glede na vrsto odloženih odpadkov, če posamezne vrste odpadkov povzročajo različne stroške izvajanja ukrepov za zapiranje odlagališča.

(5) Merila za določitev tarife iz prejšnjega odstavka podrobneje določi minister, pristojen za okolje.

(6) Upravljavec odlagališča mora zagotoviti, da je tarifa iz četrtega odstavka tega člena javnosti dostopna in da je določena v skladu z oceno stroškov zapiranja in izvajanja ukrepov po zaprtju ter oceno o količini odloženih odpadkov iz okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča.

46. člen

(preverjanje pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja)

Vlagatelj oziroma upravljavec odlagališča mora zagotoviti, da inšpektor, pristojen za okolje, pred začetkom odlaganja odpadkov preveri, ali so izpolnjeni pogoji, določeni v izdanem okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča.

V. OBRATOVANJE ODLAGALIŠČA

47. člen

(načrt ravnanja z odpadki)

(1) Upravljalavec odlagališča mora zagotoviti, da se na odlagališču ravna z odpadki v skladu z načrtom ravnanja z odpadki, ki je sestavni del okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča.

(2) Načrt ravnanja iz prejšnjega odstavka mora vsebovati tudi podatke o vrsti in količini biološko razgradljivih sestavin odpadkov, ki so predmet odlaganja, in predvidenih načinih zmanjševanja količine odloženih biološko razgradljivih sestavin odpadkov na območju, iz katerega se odpadki prevzemajo v odlaganje.

(3) Če gre v primeru iz prejšnjega odstavka za ravnanje z odpadki, ki je skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja, obvezna državna ali občinska gospodarska javna služba, mora biti iz načrta o ravnanju z odpadki razvidno, da so načini zmanjševanja količine odloženih biološko razgradljivih sestavin odpadkov v skladu z operativnim programom odstranjevanja odpadkov s ciljem zmanjšanja količin odloženih biološko razgradljivih sestavin odpadkov iz 7. člena te uredbe.

48. člen**(usposobljenost odgovornih oseb)**

(1) Upravljalavec odlagališča mora določiti osebo, ki je odgovorna za izvajanje postopkov preverjanja odpadkov iz 20. in 26. člena te uredbe, in njenega namestnika, podatke o njiju pa sporočiti inšpektoratu, pristojnemu za varstvo okolja.

(2) Odgovorni osebi iz prejšnjega odstavka morata biti strokovno usposobljeni in imeti izkušnje, da je zagotovljeno zanesljivo izvajanje predpisanih postopkov preverjanja odpadkov iz prejšnjega odstavka.

(3) Odgovorna oseba ali njen namestnik iz prvega odstavka tega člena mora biti v času prevzemanja odpadkov navzoča na odlagališču.

(4) Upravljalavec odlagališča mora zagotavljati strokovno usposobljenost osebja odlagališča glede na uporabo najnovejše preizkušene in na trgu dostopne tehnologije tako, da se preverjanje odpadkov, vodenje obratovalnega dnevnika, postopki vnašanja in prekrivanja odpadkov na odlagališču ter drugi postopki na odlagališču izvajajo zanesljivo in v skladu s predpisi.

49. člen**(poslovnik odlagališča)**

(1) Upravljalavec odlagališča mora imeti poslovnik za obratovanje odlagališča.

(2) Poslovnik iz prejšnjega odstavka obsega:

1. naziv upravljavca odlagališča in vrsto odlagališča;
2. seznam vrst in količin odpadkov, ki se skladno z okoljevarstvenim dovoljenjem za obratovanje odlagališča lahko odlagajo;
3. podatke o obratovanju odlagališča:
 - a) obratovalni čas odlagališča,
 - b) opis načina prevzemanja in preverjanja odpadkov,
 - c) opis načina in metod odlaganja odpadkov v telo odlagališča,
 - d) opis ravnanja z izcedno in padavinsko vodo in odlagališčnimi plini;
4. navodila za izvajanje postopkov preverjanja odpadkov;
5. navodila za ravnanje z odpadki v skladišču odpadkov na območju odlagališča;
6. navodila za vzdrževalna dela na odlagališču;
7. navodila za redne preglede stabilnosti telesa odlagališča in tehničnih objektov,
8. navodila za nadzor in ukrepanje v zvezi s preprečevanjem in zmanjševanjem obremenjevanja okolja;
9. navodila za ukrepanje ob ekološki nesreči;
10. navodila za vodenje in shranjevanje obratovalnega dnevnika.

(3) Poslovnik iz prvega odstavka tega člena mora imeti naslednje priloge:

1. projekt izvedenih del za odlagališče, na podlagi katerega je izdano uporabno dovoljenje za odlagališče;
2. načrt delov območja telesa odlagališča, ki so že zapolnjeni z odloženimi odpadki;
3. program obratovalnega monitoringa;
4. načrt ravnanja z odpadki, na podlagi katerega je izdano okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča.

50. člen**(izvajanje obratovalnega monitoringa)**

(1) Upravljalavec odlagališča za nevarne ali nenevarne odpadke mora zagotavljati izvajanje obratovalnega monitoringa, in sicer:

- meritve meteoroloških parametrov,
- meritve emisij odlagališčnega plina,
- meritve emisije snovi pri odvajanju izcedne vode in onesnažene padavinske vode s površin odlagališča, in
- meritve parametrov onesnaženosti podzemne vode z nevarnimi snovmi, če je v vplivnem območju odlagališča.

(2) Obratovalni monitoring iz prejšnjega odstavka se izvaja v obsegu in na način, ki sta določena v prilogi 7, ki je sestavni del te uredbe.

(3) Obratovalni monitoring iz prvega odstavka tega člena izvajajo osebe, ki imajo za izvajanje obratovalnega monitoringa pooblastilo ministrstva.

(4) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko izvaja meritve emisij odlagališčnega plina upravljalavec odlagališča sam, če mu tak program izvajanja monitoringa emisij odlagališčnega plina potrdi ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča.

(5) Meritev meteoroloških parametrov iz prvega odstavka tega člena ni treba izvajati, če upravljalavec odlagališča dobi za lokacijo odlagališča veljavne meteorološke podatke od državne meteorološke službe.

(6) Če je odlagališče naprava ali del naprave ali del dejavnosti, za katere je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja vrste dejavnosti in naprave, ki lahko

provzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, mora upravljavec odlagališča zagotoviti tudi izdelavo ocene letne količine emisije toplogrednih plinov v skladu z metodo ocenjevanja iz priloge 7 te uredbe.

51. člen

(obveščanje o spremembah vplivov na okolje)

(1) Upravljavec odlagališča mora o vsaki pomembni spremembi vplivov odlagališča na okolje, ki jo ugotovi v okviru obratovalnega monitoringa iz prejšnjega člena, obvestiti inšpektorat, pristojen za varstvo okolja.

(2) Če upravljavec odlagališča v okviru obratovalnega monitoringa ugotovi, da je dosežena opozorilna sprememba katerega koli indikativnega parametra onesnaženosti podzemne vode, za katerega je opozorilna sprememba določena v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča, mora takoj pričeti z izvajanjem ukrepov zmanjševanja škodljivih vplivov na podzemne vode in o doseganju opozorilne vrednosti ter o začetku izvajanja ukrepov obvestiti inšpektorat, pristojen za varstvo okolja, najpozneje v sedmih dneh po ugotovitvi spremembe.

(3) Če zaradi varstva okolja pred onesnaženjem na pobudo inšpektorja, pristojnega za varstvo okolja, ministrstvo odredi izvedbo ukrepov za preprečevanje oziroma zmanjševanje onesnaženja okolja, jih mora upravljavec odlagališča izvesti na svoje stroške v določenih rokih.

(4) O izvedbi ukrepov iz prejšnjega odstavka in njihovih učinkih na zmanjšanje onesnaževanja okolja mora upravljavec odlagališča poročati ministrstvu tako pogosto, kakor določi ministrstvo. Ministrstvo mora pri določanju rokov za posredovanje poročila upoštevati, da je treba posredovati prvo poročilo najpozneje eno leto po odreditvi izvedbe ukrepov in najmanj enkrat letno v času izvajanja ukrepov.

52. člen

(pregledovanje telesa odlagališča)

(1) Upravljavec odlagališča mora zagotavljati redne preglede telesa odlagališča in delovanja tehničnih objektov odlagališča, predvsem pa:

- višine in oblike odloženih odpadkov glede možnega posedanja ali drugih sprememb, ki vplivajo na stabilnost odlagališča,
- izvedbe prekrivanja in rekultivacije na prekritem območju telesa odlagališča ali njegovih delih,
- sprememb v položaju, višini ali obliki telesa odlagališča ali njegovih delov,
- naprav za zbiranje in čiščenje izcedne vode odlagališča in odlagališčnega plina, in
- sistema za odvajanje padavinske in površinske vode.

(2) Upravljavec odlagališča mora za vsako koledarsko leto izdelati poročilo o ugotovitvah v zvezi s pregledi iz prejšnjega odstavka in ga skupaj s predpisanimi poročili o obratovalnem monitoringu predložiti ministrstvu najpozneje do 31. marca za preteklo leto.

53. člen

(vodenje evidenc)

(1) Upravljavec odlagališča mora vodenje evidence, določene s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, zagotoviti v obliki obratovalnega dnevnika.

(2) V obratovalni dnevnik iz prejšnjega odstavka se dnevno vpisujejo podatki o:

- količini, vrsti in imetniku prevzetih odpadkov,
- izvajanju postopkov preverjanja odpadkov iz prvega odstavka 20. člena te uredbe,
- kraju odložitve prevzetih odpadkov na območju telesa odlagališča,
- ugotovitvah o pomanjkljivi ali napačni dokumentaciji ali dvomljivi istovetnosti odpadkov,
- o začasnem skladiščenju ali zavrnitvi določenih odpadkov,
- opravljenih vzdrževalnih delih na odlagališču,
- rednih pregledih telesa odlagališča ter objektov odlagališča, in
- izrednih in drugih pomembnih dogodkih v zvezi z obratovanjem odlagališča.

(3) Obratovalni dnevnik je treba voditi elektronsko na obrazcih, ki so dostopni na spletni strani ministrstva.

(4) Upravljavec odlagališča mora zagotoviti trajno hranjenje obratovalnega dnevnika.

54. člen

(letno poročilo o odloženih odpadkih na odlagališču)

(1) Upravljavec odlagališča mora z letnim poročilom o odloženih odpadkih na odlagališču za vsako leto poročati o:

- vrstah in količini odloženih odpadkov,
- količini odpadkov, ki jih je prevzel v odlaganje iz drugih držav članic EU oziroma iz uvoza,
- rezultatih izvedenih sejalnih analiz,
- količini obdelanih ali predelanih odpadkov, ki jih je kot gradbeni material uporabil za izgradnjo objektov odlagališča,
- količini odpadkov, za katere je dovolil skladiščenje na območju odlagališča v skladu s 24. členom te uredbe,
- količini zavrjenih odpadkov, in
- o drugih podatkih v zvezi z odlaganjem odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, in v skladu s predpisi, ki urejajo statistične raziskave.

(2) Obrazec letnega poročila o odloženih odpadkih na odlagališču pripravi ministrstvo in Statistični urad Republike Slovenije in ga objavi na svojih spletnih straneh.

(3) Letno poročilo o odloženih odpadkih na odlagališču mora upravljavec odlagališča posredovati ministrstvu na obrazcu iz prejšnjega odstavka v elektronski in pisni obliki najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto.

VI. ZAPIRANJE ODLAGALIŠČA IN UKREPI PO ZAPRTJU ODLAGALIŠČA

55. člen

(prekritje telesa odlagališča)

Za zaprtje odlagališča morajo biti površine telesa odlagališča primerno prekrite in morajo imeti urejeno površinsko tesnjenje in površinsko odvajanje padavinskih odpadnih vod ter odplinjanje na način, določen v 38. členu te uredbe.

56. člen

(zapiranje odlagališča)

(1) Upravitelj odlagališča mora v primeru zaprtja odlagališča ministrstvu predložiti:

- podatke o osebi, ki naj bi bila upravljavec zaprtega odlagališča,
- poročilo o izvedenih predpisanih ukrepih za zaprtje odlagališča,
- program izvajanja meritev iz 57. člena te uredbe, in
- prikaz razporeditve odloženih odpadkov v telesu odlagališča.

(2) Odlagališče ali del odlagališča se šteje za zaprto odlagališče, ko o tem odloči ministrstvo.

(3) Ministrstvo odloči o zaprtju odlagališča ali njegovega dela, ko določi upravljavca zaprtega odlagališča in na podlagi poročila inšpektorata, pristojnega za varstvo okolja, ugotovi, da so izpolnjene vse predpisane zahteve v zvezi z zapiranjem odlagališča.

(4) Odločitev o zaprtju odlagališča ali njegovega dela v nobenem primeru ne vpliva na obveznosti upravljavca odlagališča v zvezi z izvajanjem ukrepov za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po zaprtju odlagališča, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča.

57. člen

(obveznosti upravljavca zaprtega odlagališča)

(1) Upravitelj zaprtega odlagališča mora v časovnem obdobju, določenem v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča ali v odločbi o zaprtju odlagališča, zagotavljati:

- vzdrževanje in varovanje zaprtega odlagališča,
- izvajanje meritev na način in v obsegu, določenem za izvajanje obratovalnega monitoringa odlagališča iz 50. člena te uredbe,
- redne preglede stanja telesa zaprtega odlagališča v obsegu, določenem za nadzor telesa odlagališča iz 52. člena te uredbe, in
- izdelavo poročila o stanju odlagališča in opravljenih predpisanih meritvah za posamezno koledarsko leto.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora upravljavec zaprtega odlagališča dostaviti ministrstvu najpozneje do 31. marca za preteklo koledarsko leto in pristojnim službam lokalne skupnosti, na območju katere je odlagališče.

(3) Upravitelj zaprtega odlagališča mora zagotavljati izvajanje meritev iz druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena, dokler ministrstvo ocenjuje, da emisije iz zaprtega odlagališča lahko škodljivo vplivajo na okolje.

58. člen

(nastanek čezmernih vplivov na okolje)

Če upravljavec zaprtega odlagališča na podlagi meritev ali rednih pregledov telesa odlagališča iz prejšnjega člena ugotovi, da je prišlo do čezmernih vplivov na okolje ali do pomembnih sprememb telesa odlagališča, mora o tem in o ukrepih, ki jih namerava izvesti za odpravo nepravilnosti, najpozneje v sedmih dneh od ugotovitve obvestiti inšpektorat, pristojen za varstvo okolja.

VII. SPREJEMANJE ODPADKOV V PODZEMNO SKLADIŠČE

59. člen

(okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje podzemnega skladišča)

(1) Za obratovanje podzemnega skladišča je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu z določbami te uredbe, ki urejajo pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča.

(2) Ministrstvo dovoli obratovanje podzemnega skladišča, če upravljavec podzemnega skladišča zagotovi, da odpadki, odloženi v podzemnem skladišču, ne vplivajo na biosfero.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se sme odpadke sprejemati v podzemno skladišče, če se v njem ali z njim povezanih rudarskih objektih ne izvaja raziskovanje, izkoriščanje, obogatitev ali predelava ali skladiščenje mineralnih surovin.

(4) Vrste podzemnih skladišč so:

1. podzemno skladišče za nevarne odpadke,
2. podzemno skladišče za nenevarne odpadke, in
3. podzemno skladišče za inertne odpadke.

60. člen

(pomen geološke pregrade)

(1) Izpolnjevanje zahteve iz drugega odstavka prejšnjega člena se ugotavlja na podlagi ocene tveganja trajnega skladiščenja odpadkov v podzemnem skladišču, ki mora biti priložena k vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje podzemnega skladišča in v kateri so za vsako mesto podzemnega skladišča posebej ocenjene:

- nevarnosti za biosfero zaradi odloženih odpadkov,
- prejemniki škodljivih vplivov v biosferi, predvsem na podzemno vodo,
- poti, po katerih lahko snovi iz odpadkov pridejo v biosfero, in
- učinki vplivov snovi, ki lahko pridejo v biosfero.

(2) Z oceno tveganja je treba za vzpostavitev podzemnega skladišča dokazati primernost geoloških plasti kot geološke pregrade, ki zagotavlja sprejemljivo tesnjenje podzemnega skladišča, pri čemer je treba upoštevati tehnike obdelave odpadkov, zgrajene strukture podzemnih prostorov ter lastnosti matične kamnine. Oceno tveganja sestavljajo naslednje ocene, katerih vsebina je podrobneje določena v prilogi 8, ki je sestavni del te uredbe:

1. geološka ocena,
2. geomehanska ocena,

3. hidrogeološka ocena,
4. geokemijska ocena,
5. ocena vpliva na biosfero,
6. ocena obratovalne faze trajnega skladiščenja,
7. ocena dolgoročnega vpliva trajnega skladiščenja, in
8. ocena vpliva na površinske objekte nad mestom podzemnega skladišča.

(3) Oceno tveganja je treba opraviti za čas obratovanja in za čas po zaprtju podzemnega skladišča.

(4) Odpadki se lahko sprejemajo v podzemno skladišče, če iz ocene tveganja izhaja, da je raven izolacije podzemnega skladišča od biosfere sprejemljiva.

(5) Na podlagi ocene tveganja je treba izpeljati zahtevane ukrepe za nadzor in varnost odpadkov v podzemnem skladišču ter razviti merila za prevzemanje odpadkov v podzemno skladišče.

61. člen

(neprimerni in primerni odpadki za podzemno skladišče)

(1) V podzemno skladišče je dovoljeno odlagati inertne odpadke in nevarne ter nenevarne odpadke.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je v podzemno skladišče zaradi preprečevanja neželenih fizikalnih, kemijskih ali bioloških pretvorb prepovedano sprejemati naslednje odpadke:

1. odpadke iz 9. člena te uredbe;
2. odpadke, v zaboju ali brez njih, ki bi lahko reagirali z vodo ali matično kamnino v skladiščnih pogojih in privedli do:
 - spremembe prostornine,
 - nastanka samovžignih, toksičnih ali eksplozivnih snovi ali plinov, ali
 - kakršnihkoli drugih reakcij, ki bi lahko ogrozile obratovalno varnost oziroma neokrnjenost geološke pregrade;
3. odpadke, ki bi lahko reagirali med seboj, razen če so pri skladiščenju v podzemnem skladišču razvrščeni v skupine po združljivosti; nezdružljive skupine pa so med seboj fizično ločene;
4. biološko razgradljive sestavine odpadkov;
5. odpadke z jedkim vonjem;
6. odpadke, ki lahko tvorijo toksično ali eksplozivno mešanico plina in zraka, kar velja predvsem za odpadke, ki:
 - povzročajo toksične koncentracije plinov zaradi parcialnih tlakov njihovih sestavin,
 - ob nasičenosti v zaboju tvorijo koncentracije, ki presegajo 10 odstotkov koncentracije, ki je enaka spodnji eksplozivni mejni vrednosti;
7. odpadke z nezadostno stabilnostjo, ki ne ustreza geomehanskim zahtevam odlaganja;
8. odpadke, ki so samovžigni ali lahko v skladiščnih pogojih spontano zagorijo, plinaste proizvode, hlapne odpadke in odpadke v obliki nedoločenih mešanic, ki izvirajo iz zbiranja odpadkov;
9. odpadke, ki vsebujejo ali lahko tvorijo patogene klice ali nalezljive bolezni.

62. člen

(pogoji obratovanja podzemnega skladišča)

Pri obratovanju podzemnega skladišča je treba zagotoviti izpolnjevanje vseh zahtev in pogojev ravnanja z odpadki in pogojev obratovanja odlagalnišča v skladu s to uredbo, razen obratovalnega monitoringa iz 50. člena te uredbe.

VIII. POROČANJE KOMISIJI EU

63. člen

(poročanje Komisiji EU)

(1) Vsake tri leta pošlje ministrstvo Komisiji EU poročilo o izvajanju Direktive 1999/31/ES v obliki izpolnjenega vprašalnika ali obrazca, ki ga pripravi Komisija EU.

(2) V poročilu iz prejšnjega odstavka mora biti poseben poudarek na podatkih o pripravi in izvedbi operativnega programa odstranjevanja odpadkov s ciljem zmanjšanja količin odloženih biološko razgradljivih sestavin odpadkov iz 7. člena te uredbe.

(3) Vprašalnike ali obrazce poročila o izvajanju Direktive 1999/31/ES, ki jih posreduje Komisija ES šest mesecev pred začetkom vsakega poročevalskega obdobja, mora ministrstvo izpolnjene posredovati Komisiji ES devet mesecev po zaključku poročevalskega obdobja.

IX. NADZOR

64. člen

(inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

X. KAZENSKÉ DOLOČBE

65. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1.000.000 tolarjev do 10.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje upravljavec odlagalnišča, če ravna v nasprotju z določbami:

- prvega odstavka 5. člena,
- prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 6. člena,

- drugega odstavka 7. člena,
- 9. člena,
- 10. člena,
- prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 11. člena,
- tretjega odstavka 12. člena,
- prvega, drugega in tretjega odstavka 20. člena,
- prvega in drugega odstavka 21. člena,
- 22. člena,
- 23. člena,
- drugega odstavka 24. člena,
- 25. člena,
- prvega in drugega odstavka 26. člena,
- prvega, drugega in tretjega odstavka 27. člena,
- 28. člena,
- prvega odstavka 44. člena,
- 46. člena,
- prvega odstavka 47. člena,
- prvega in tretjega odstavka 48. člena,
- prvega, drugega in tretjega odstavka 49. člena,
- 50. člena,
- 51. člena,
- 52. člena,
- 53. člena,
- prvega in tretjega odstavka 54. člena,
- prvega odstavka 56. člena,
- 57. člena,
- 58. člena,
- drugega odstavka 66. člena,
- drugega, tretjega in četrtega odstavka 67. člena, in
- tretjega in četrtega odstavka 70. člena te uredbe.

(2) Z globo od 1.000.000 tolarjev do 10.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje imetnik odpadkov, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, z globo od 10.000 do 300.000 tolarjev pa se za prekršek kaznuje imetnik odpadkov, ki je fizična oseba, če ravna v nasprotju z določbami:

- drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka 11. člena,
- drugega odstavka 12. člena,
- drugega odstavka 13. člena,
- 15. člena in
- prvega odstavka 17. člena te uredbe.

(3) Z globo od 1.000.000 tolarjev do 10.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje upravljavec podzemnega skladišča, če ravna v nasprotju z določbami:

- prvega in tretjega odstavka 59. člena,
- prvega odstavka 61. člena in
- 62. člena te uredbe.

(4) Z globo od 300.000 tolarjev do 3.000.000 tolarjev se za prekršek iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba upravljavca odlagališča, imetnika odpadkov oziroma upravljavca podzemnega skladišča.

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

66. člen

(obstoječa odlagališča, ki so prenehala obratovati)

(1) Upravljavec odlagališča, ki je v skladu z določbami Pravilnika sporočil ministrstvu, da bo obstoječe odlagališče prenehalo obratovati do 31. decembra 2003, mora dokončati zapiralna dela in izvajati ukrepe varstva okolja v skladu z načrtom izvedbe še neizvedenih del v zvezi z zapiranjem odlagališča, če je ta načrt ministrstvo potrdilo pred uveljavitvijo te uredbe.

(2) Upravljavec odlagališča iz prejšnjega odstavka mora najpozneje do 31. decembra 2006 poslati ministrstvu manjkajoče podatke iz prvega odstavka 56. člena te uredbe in dopolnitve načrta še neizvedenih del v zvezi z zapiranjem obstoječega odlagališča, če postopek potrditve načrta izvedbe še neizvedenih del v zvezi z zapiranjem obstoječega odlagališča ni bil zaključen do uveljavitve te uredbe.

(3) Upravljavec odlagališča iz prvega in drugega odstavka tega člena lahko za še neizvedena dela v zvezi z zapiranjem obstoječega odlagališča uporablja:

– inertne ali nenevarne odpadke, ki izpolnjujejo pogoje za inertne in nenevarne odpadke iz priloge 2 te uredbe,

– odpadke iz priloge 3 te uredbe, ali

– obdelane odpadke, ki izpolnjujejo zahteve iz 38. člena te uredbe za rekultivacijsko plast,

če njihove količine ne presegajo količin iz potrjenega načrta izvedbe še neizvedenih del v zvezi z zapiranjem obstoječega odlagališča.

(4) Upravljavcu odlagališča iz prvega in drugega odstavka tega člena za odlaganje odpadkov iz prejšnjega odstavka ni treba pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja za postopke skladiščenja, obdelave odpadkov pred odlaganjem in odlaganja odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, če se skladiščenje, obdelava in odlaganje odpadkov izvaja v skladu s potrjenim načrtom izvedbe še neizvedenih del.

67. člen

(obstoječa odlagališča, ki obratujejo)

(1) Upravljavec odlagališča, ki je v skladu z določbami Pravilnika sporočil ministrstvu, da bo obstoječe odlagališče obratovalo po 1. januarju 2004, mora nadaljevati z izvajanjem programa prilagoditve zahtevam Pravilnika, če mu je ministrstvo pred uveljavitvijo te uredbe izdalo okoljevarstveno dovoljenje v skladu z določbami 67. člena Pravilnika (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje) in v njem potrdilo program prilagoditve odlagališča zahtevam Pravilnika.

(2) Upravljavcu odlagališča iz prejšnjega odstavka mora najpozneje do 30. junija 2006 poslati ministrstvu dopolnitve programa prilagoditve odlagališča zahtevam te uredbe, če postopek izdaje dovoljenja in postopek potrditve programa prilagoditve zahtevam Pravilnika do uveljavitve te uredbe še ni bil zaključen.

(3) Upravljavcu odlagališča iz prejšnjega odstavka, za katerega do uveljavitve te uredbe še ni bilo izdano dovoljenje, lahko odlaga odpadke najdlje do 30. septembra 2006, oziroma do datumov iz 69. ali 70. člena te uredbe, če mu je ministrstvo potrdilo dopolnjen program prilagoditve odlagališča zahtevam te uredbe iz prejšnjega odstavka in izdalo okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča.

(4) Na obstoječe odlagališče, za katero je izdano dovoljenje in z njim potrjen program prilagoditve zahtevam Pravilnika ali okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča in z njim potrjena dopolnitev programa prilagoditve odlagališča zahtevam te uredbe iz drugega odstavka tega člena, se ne sme odlagati odpadkov, ki vsebujejo več biološko razgradljivih sestavin kot je določeno v prilogi 2 za nenevarne odpadke z visoko vsebnostjo biološko razgradljivih snovi, razen komunalnih odpadkov, med katerimi ne sme biti odpadkov z vrtov, ki so primerni za kompostiranje.

(5) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se lahko do 31. decembra 2008 na obstoječih odlagališčih iz prejšnjega odstavka odlagajo mulji iz komunalnih čistilnih naprav, greznični mulji in drugi odpadki, ki nastajajo pri čiščenju komunalnih odpadnih voda.

68. člen

(vsebnost biološko razgradljivih sestavin v komunalnih odpadkih)

Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča za obstoječe odlagališče iz drugega odstavka prejšnjega člena določi tudi količino biološko razgradljivih sestavin odpadkov v komunalnih odpadkih v skladu z določbami 7. člena te uredbe.

69. člen

(odlagališče, za katerega je napovedano prenehanje obratovanja do 31. decembra 2008)

(1) Ministrstvo upravljavcu odlagališča iz drugega odstavka 67. člena te uredbe, ki je v skladu z določbami Pravilnika sporočil ministrstvu, da bo obstoječe odlagališče prenehalo obratovati do 31. decembra 2008, izda okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča, če iz programa prilagoditve zahtevam te uredbe iz drugega odstavka 67. člena te uredbe izhaja, da se je odlagališče prilagodilo glede ukrepov zahtevam iz te uredbe.

(2) Ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča iz prejšnjega odstavka z veljavnostjo do 31. oktobra 2007, ki se lahko podaljša do 31. decembra 2008.

70. člen

(odlagališče, za katerega je napovedano obratovanje po 1. januarju 2009)

(1) Ministrstvo upravljavcu odlagališča iz drugega odstavka 67. člena, ki je v skladu z določbami Pravilnika sporočil ministrstvu, da bo obstoječe odlagališče obratovalo po 1. januarju 2009, izda okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča, če iz programa prilagoditve zahtevam te uredbe iz drugega odstavka 67. člena te uredbe izhaja, da so upoštevane določbe prvega odstavka prejšnjega člena in da se bo glede drugih zahtev te uredbe, razen zahtev iz 30. in 31. člena te uredbe, prilagoditev zaključila do 31. decembra 2008.

(2) Ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča iz prejšnjega odstavka z veljavnostjo do 31. oktobra 2007, ki se lahko podaljša do 16. julija 2009, razen če je obstoječe odlagališče naprava ali del naprave ali del dejavnosti, za katere je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja vrste dejavnosti in naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega.

(3) Za odlaganje odpadkov na obstoječem odlagališču iz prvega odstavka tega člena, ki je naprava ali del naprave ali del dejavnosti iz prejšnjega odstavka, ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča z veljavnostjo do 31. oktobra 2007, za odlaganje odpadkov po 31. oktobru 2007 pa mora upravljavcu odlagališča pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča v skladu s predpisom, ki ureja vrste dejavnosti in naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega.

(4) Za odlaganje odpadkov po 16. juliju 2009 na obstoječem odlagališču iz prvega odstavka tega člena, ki ni naprava ali del naprave ali del dejavnosti iz drugega odstavka tega člena, je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča v skladu z določbami te uredbe.

71. člen

(izjeme)

(1) Upravljavcu obstoječega skladišča komunalnih odpadkov, za katerega je bilo izdano v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, dovoljenje za skladiščenje odpadkov pred njihovo nadaljnjo predelavo oziroma odstranjevanjem, in upravljavec obstoječega rudarskega objekta, za katerega je bilo izdano dovoljenje za uporabo inertnih ali nenevarnih odpadkov za zapiralna dela v skladu s predpisi, ki urejajo rudarjenje, lahko pridobi okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča na kraju skladiščenja oziroma uporabe inertnih ali nenevarnih odpadkov z veljavnostjo do 31. oktobra 2007, če mu ministrstvo najpozneje do 31. decembra 2006 potrdi program prilagoditve odlagališča zahtevam te uredbe ali načrt zapiralnih del vključno z načrtom izvedbe še neizvedenih del v zvezi z zapiranjem odlagališča.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka se lahko podaljša do 16. julija 2009, če ne gre za odlagališče, za katerega je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja vrste dejavnosti in naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega.

72. člen

(zaključek postopkov)

Postopki potrditve načrta izvedbe še neizvedenih del v zvezi z zapiranjem odlagališča iz 66. člena te uredbe in postopki potrditve programa prilagoditve in izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča iz 67. člena te uredbe, ki so se začeli v skladu z določbami Pravilnika in se do uveljavitve te uredbe niso zaključili, se zaključijo na podlagi določb te uredbe.

73. člen

(začetek uporabe)

(1) Določbe 9. člena te uredbe, ki se nanašajo na prepoved odlaganja razrezanih odpadnih avtomobilskih gum, se začnejo uporabljati 1. januarja 2007.

(2) Določbe 45. člena te uredbe v zvezi s financiranjem programa predpisanih ukrepov za zapiranje odlagališča se uporabljajo za odlagališča, ki obratujejo po 31. decembru 2008.

74. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe prenehata veljati Pravilnik o odlaganju odpadkov (Uradni list RS, št. 5/00, 41/04 – ZVO-1 in 43/04) in Pravilnik o zahtevah za zagotavljanje varnosti in zdravja pri delu in o tehničnih ukrepih za dela pri skladiščenju in izrabi sekundarnih ali trenutno odpadnih surovin v rudarstvu (Uradni list RS, št. 111/03).

75. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-15/2006/11

Ljubljana, dne 16. marca 2006

EVA 2005-2511-0028

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l.r.
Predsednik